

komne til os fra Ulandet, have Angrebene paa Danmarks Selvstændighed og Ære været mere fremtrædende end i den Forbring, der har været stillet til Danmark, at ophæve en Forfatningslov, som paa en fuldstændig lovlig Maade er vedtagen af Kongen og den Repræsentation, der dengang var den lovlige Repræsentation for Fællesomraadet. Det kan kun være tilfredsstillende for det danske Folk, at disse Forbringere fra Ulandets Side ere tilbagedviste, og det er derfor ganske naturligt, om den danske Rigsdag, idet den bringer sin Hylgning og Hyldest til sin nye Konge, udtrykker den Tilfredsstillelse, som den føler over den Kraft og Værdighed, hvormed han har hævdet Landets Selvstændighed ved at tilbagedvise disse Forbringere. Her er jo ikke Tale om det nærmere Indhold af Fællesforfatningen af 18de November f. A. Der gives maaskee dem, som havde fundet det ønskeligt at have et Ekammer istedetfor et Tokammer til at repræsentere det dansk-slesvigiske Folk paa Fællesomraadet; der er vistnok dem, der troe, at det er betænkeligt paa Fællesomraadet at skabe en Repræsentation, der har et — før at bruge et gængs Udtryk — saa folkeligt Præg som det nye Folkething i Rigsraadet; og der er, veed jeg vel, dem, der mene, at det havde været ønskeligt, om det 2de Kammer i det nye Rigsraad, nemlig Rigsraadets Landsting, havde faaet en Stikkelse, svarende til den, som Rigsdagens Landsting har. Dette vide vi jo alle, at der er forskellige Meninger derom, at Nogle mene, at man er gaaet for vidt i een Retning, og at Andre mene, at man er gaaet for vidt i en anden Retning; men derom er Talen jo slet ikke. Det er Noget, som kun vedkommer os, det vedkommer ikke i fjerneste Maade Ulandet, og naar Ulandet gjør Angreb paa vor forfatningsmæssige Ret, saa bør der mellem danske Mænd kun være een Mening derom, nemlig at disse Angreb skulle tilbagedvises. Vi skulle huske vel paa, at vi ere et konstitutionelt Folk, og intet Angreb kan for et saadant Folk have større Betydning og være mere krænkende end det, der fremtræder som en Forbring paa, at det skal hæve sin Forfatning; det er ikke en enkelt Lov, ikke en enkelt Foranstaltning, som Ud-

landet træder op imod, nei det er mod en Lov, som ordner dets hele forfatningsmæssige Liv. Naar der gjøres Forbring paa, at vi skulle hæve vor Forfatning, maade vi fremdeles vel huske paa, — hvad der ogsaa blev udtalt ved første Behandling — at denne Forfatningslov af 18de November f. A. er det eneste konstitutionelle Bindeimiddel mellem Slesvig og Kongeriget. Falder den bort, er der ikke noget saadant Baand, og da er Veien aabnet for allehaande Forsøg, allehaande Spekulationer paa at ordne Forholdene mellem de forskellige Landsdele indenfor Monarkiets Grænse paa Maader, som vi ikke ville og ikke kunne være tilfredse med. Dersom man overfører det konstitutionelle Baand, som nu knytter Slesvig til Kongeriget, aabner man Veien for allehaande Ibeer, snart om et Slesvigholsteen, snart om et selvstændigt Slesvig, som kun er en Overgang til et Slesvigholsteen. Vi ville ikke gaae ind derpaa, men derfor er det netop under de forhaandenværende Forhold dobbelt nødvendigt og dobbelt vigtigt at holde paa det Baand, som bestaaer mellem Kongeriget og Slesvig. — Jeg troer hermed tilstrækkeligt at have imødegaaet det Forslag, som er stillet under Nr. 4 paa Endringsforslagslisten af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning), og i hvad jeg har anført, ligger der tillige en Begrundelse af det andet Punktum i Adressens 5te Stykke, som omtaler, hvorledes den afdøde Konges Liv er henrundet under fortsatte Bestræbelser for at sikkre det danske Rige en af Fremmede uafhængig Stilling i Monarkiet, og af, at Udvalget ikke har kunnet gaae ind paa Forslaget under Nr. 6, der ligeledes er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning). Det blev sidste Gang tilstrækkeligt udtalt og slaaet fast, at Meningen af det Punktum, som jeg nævnte, ikke er den at udsige, at Kong Frederik den Syvendes Liv er hengaaet under Bestræbelser for at bevare et selvstændigt dansk Rige med en affondret Stilling fra den tredie Landsdeel i Monarkiet, Holsteen. Det er ikke Meningen; men Meningen er, at hans Bestræbelser have været rettede paa, at, hvorledes end Ordningen af Monarkiets Forhold maatte blive, hvorledes end